

Богор Топчиев

КОСМИЧЕСКА ПОЕЗИЯ И СЕНТЕНЦИИ

СТЕНО®

Варна, 2024

**Богор Топчиев е псевдоним на Димитър Стойков Димитров.
Вдъхновен от борбата между Доброто и Злото и от приноса
на България за световното развитие, създава тази поезия.
Сентенциите са връх на фисолофската мисъл.**

КОСМИЧЕСКА ПОЕЗИЯ И СЕНТЕНЦИИ

Copyright © Богор Топчиев, автор, 2024

© Издателска къща СТЕНО, Варна, 2024

ISBN 978-619-241-306-4

СЪДЪРЖАНИЕ

Космическа светлина	4
Взрив	5
Лъч	6
Свобода	7
Родина	8
Норд	9
Вечна	10
Звън	12
Утро	13
В едно	14
Върховете пеят	16
Земя	18
Слънчев полъх на жена	20
Звезди	21
Роб	23
Племя	25
Схватка	26
Поет	27
Дъбовин и Бълоин	28
Аспарух	30
Детски мечти	32
Тервел	33
Европа	35
Сентенции	36

КОСМИЧЕСКА СВЕТИНА

Тъмни вълни заливат
моята душа!
В мрак и светлина
душата ми се тресе.

Светлина в хармония
с душа изстрадала
Вселената пробуждат
и в земен рай прохождат.

Острие от космическа светлина
мрачни горски пътеки пробужда
и с топлина сърцата
сгрява и възбужда!

И в танца на смъртта
мракът мъртъв пада пронизан,
уморен и умъртвен
и космически сътресен!

ВЗРИВ

Върволици от тълпи народ.
Векове утъпкани
от бездушни същества,
с паметен недоимък
сатана в мрак потопи
векове божествени!
Светлина в мрак се топи
и памет и надежда
унищожи!
Но нещо грее
в душата!
Сърце огнено тупти
и в хармония с
божествени лъчи
надежда и памет
възроди!
Неописуем взрив
ледени мисли и памет
изкорени и вековете от мраз
разтопи!

ЛЪЧ

Лъч прободете от
запад на изток
и сатана унищожите!

Умове и дух в
мрака, векове притаени,
във огнен взрив се
сляха и нов свят
възпяха!

Запад и изток
в хармония извисяха.
Надежда и памет
в космоса пропяха!

От запад космически
лъч демона в сърце
прободете.
В неравна битка
мракът се предаде,
а светлината в
поанта свободата
възпя!

СВОБОДА

Многолики сърца се
взривяват в моите гърди
и под ударни вълни тлеят
с примирение и робско
унищожение!

Взрив, разпръсквайки
сила и дух в робска земя,
цепейки я до дън
душа!

И ето, след огнения
плам нов свят се роди
и свободата в него
се разтопи!

Слънцето на космически
криле от запад долетя,
а народа сполетя го
свобода!

РОДИНА

Тъй желана си
от цял свят!
В очите ми блести
северно сияние, а на
юг лазурен бряг!
И в хармония с
Алпи и Карпати,
но и Балкани
бликват като цветен диамант.
Земя колкото малък пъстър дар!

Неописуем свят на
многоцветна звезда,
където знае всеки
своята свобода!
Париж, Рим, Берлин
са мечти на небесни лъчи.

А ти, Европа!!!
Ти си вселенски рай!
Ти си земно слънце!
Ти си нашата звездна
родина!
Ти в трудни моменти
нам ръка подаде
и от робски свят
нас избави!

НОРД

Черно море, а до него
Норд се зове!
В романтика и песни
летят на лъчи
надморски
светлини небесни!
В съзвучие с морските
вълни гости греят от
песни все лесни!
Звън от хора пронизват
тишината в мрака и на
крилете на светлината
звучат звездни вселенски
песни!
Звезди от небосвода
се стичат и народа
пресичат!
Дарове потичат към
гости, знайни и незнайни
които се наричат!

ВЕЧНА

Озъбени свирепи същества –
голи, кални, потни, боси,
дяволски измъчени народи
бойни войни!

Ангел небесен ги краси,
носещ им любов към
майка и род на
обичания български народ!

Неспирни върволици
от конници и пеши строй,
препускащи през хилядолетия,
пронизани с хаос от
народи и войни!

Но вселенска експлозия
в душите ще взриви
мисъл и свята надежда
от божествени искри,
която ще роди на земята
светлини, а на нея
България ще Бог възцари!

Вакуум поглъща
светлинен дар. Надвесен
светът се вразуми, че
България е вселенски рай
не от роби, а
съзвучие от пъстроцветни
дъги и волни звезди
небесни!

ЗВЪН

Вселената звънти
от земни български искри!
Дух народен в зърно
извънземно сътвори.
Във вечността се
човече взри,
а там огън от ум
и взрив български
ще те вразуми!
Що тъй нелепо
в неприсъща мода
си се впленил?!

България ти звъни!
Ум извиси
и от дяволски плен
те освободи!

Родино,
ти си спотаен взрив, който
от демонското ще ни спаси
и божественото ще възкреси!

УТРО

Сетний мрак проплаква
с капчици роса върху
весела трева.

Вятърът утихва,
гората се смълчава
в очакване на знойна
изява!

Звезди бледнеят
и за нов танц копнеят.
Слънцето ненадейно
отскача и с лъчи
обгръща здрача!

Кълнозъбест мрак
се издаде и пред
светлината се предаде!

В борбата мракът
мъртъв падна пронизан
от стрелите на светлината!

В ЕДНО

Северно сияние хората
дари и стопли земни
души от красоти.
Топлите вълни вятър
повяват и свободата
изявяват!

А на запад изгрев
от божествена дъга
на вечна свобода!

И в потока на
мечтите тъмнината
в битка се стопи.

Погледни!!!

В хорото на борбата
робът засия между
звезди от свободи!

Във танц свободата
ще роди! –

Вселенска звезда на
цветна свобода!

Тупти звезда с
диамантено сърце и
моите детски мечти
възцари!

С победа във борбата
изгря Европа с омайна
звезда и с топлината
на свободата!

ВЪРХОВЕТЕ ПЕЯТ

Мъглата отлетя!
Върховете се пробуждат
като изгрева на небесни звезди!

Греят от огненото
кълбо и засиява цветният
звезден небосвод.

Пропяват върховете
и във вихър на дух и
ум кръжат!

Пропуква се демон заслепен
пред светлий лъч
и на пиедестала в
котела се извисява
земний свят!

В битката за изява
отеква детски глъч!
По струните на долините
галешите пеят хилядолетни
светове!

Слънцето заспива, но
светлината грее, а
демонът умъртвен тлее!

В души и сърца
взривява се тъмнина,
прободена от лъч
свобода!

ЗЕМЯ

Ум и сърце в образ
вселенски сътвори!
Но немят те пред
една звезда, наречена
Земя.
В танца на играта
Земята се не дава в борбата –
та изгря свободата!

Тъмни сили завидяха,
че на Земята заваляха
борби за свободи –
от демонски мъгли.
Човешки дух се пробужда
и нови светове събужда!

Една е Земята в небесата,
пробива тя тишината
в битка за свободата!
И успява Земята
в хармония с небесата.
Тежка е на Земята съдбата.
Демонски твари я раздират
в алчни поквари.

Но силна е Земята,
че е вечно трайна – та
да грее като роза омайна!

И в хармония с Луната
изгря живота на Земята!

СЛЪНЧЕВ ПОЛЪХ НА ЖЕНА

Безброй многоцветни
звезди в очи любими,
дъги омайни!
Две страни,
две горещи луни.

Походката полъхва
и с ухание на топъл
блясък разтапя моето сърце!
В душата ми повява
слънчев полъх,
думи сладки,
дела безкрайни!

Ум се предава
пред чувства всеотдайни!
Божествен ангел
нас роди и мъжка сила
разтопи!

ЗВЕЗДИ

Летят звезди към
точка на острие
с движещо се
вълшебно сърце.
Острие, но вече със
светещо сърце.
Отправяйки светкавици
безкрайни към природата
незнайна!
Мъглата избледнява
и ето слънцето
пропява!
Вятърът се притаява,
гората замълчава
и птичи глас проехтява!
Росата се изпарява,
бързо Слънцето изгрява
в гората непроходима
за космическа изява!
Слънцето незнайно блуждае
от гледка омайна.
В далечината свети
мечтата на душата.

Рисунката в хармония
се изпълва и
Животът с красота се попълва!
По горските пътеки
втурват се звезди земни,
за да грее мечтата
в лъча на светлината!

РОБ

В далечината блато
в тъмна точка свети,
хаоса на роба осветява
в борбата му за слава.

Искри от свободни
звезди, проникващи
съкрушени мечти
в тъмни души!

Небето играе от
цветни светлини и
на земята изпраща свобода
невидяна и ласкаво засмяна!

Вселената за свобода копнее,
но за роба бледнее.
Той не видя хармонията
на игривата звезда!

Там, в мрачния простор,
светлината в точка тъмнее
и прониква в мечти за творение,
за сляпо робско смирение!

Блатната тишина
е повод за изкушение
и пронизваща душата
за слепеене!

Тъмнината изгрява
и на роба дарява
лазене към сатана
за слава!

ПЛЕМЕ

Сатана блести в звезда
мрачна!
Сноп светлина дух в
незнайна посока
заплесва и приземни
племена потресва!
Потопи се в огън
таз тъмнина и в
свобода свят замълча.
Племето тъмнее,
а звездата му немее!
Сатана в души робски
се притаи и във векове
се разтопи!
Свободата за тях
е химера, затуй, че ум
бледнее в бляскава, но
дяволска поема!
А нейде в звездодохода
тъмнината се осветява
и праща свобода на
племена за проява!

СХВАТКА

Нощ вековна хората мори!
Светлина в тъмнината се топи!
Душата в огън гори
и сърца в мрака разтопи!
Демон в творчество се извиси
и народа в бездушие заблуди,
но звезден ангел небесни
на свити сърца вяра дари,
а злото яростно се озлоби.

И звярът в битка неравна
кълнозъбести челюсти си
потроши.
Вековната тъмнина
падна мъртво поразена
от светлина на свобода!
Огън мрака поразил
и изгрев от запад
хората изуми!!!

ПОЕТ

Писател и поет желая да бъда,
но други това ще определят.
Живея в земя от бога дарена,
Европа свещена се нарича тя!

Европа ми внуши поезия
в душата, а в моето сърце
пламна огън, запален
от хилядолетните бойни стрели!

И поантата на стрелите
съедини България със земя,
озвездена от божествени небеса.
А на нас отреди звезден кът
и цветна райска градина!

В едно България и Европа
е връх на човешките мечти
и на пиедестала свободата
известни!

ДЪБОВИН И БЪЛОИН

Дъбовин се казвам аз.
Небесна светлина ми
живота овековечи!

Бълоин проговори на Дъбовин.
Каж ми, небесний, как
наший народ земно царство
осветено затвърди и
на света азбука подари?

Космически лъч в
земята се заби и
светлинни години на
народа ни позволи.

Небесна звезда ми
памет съхрани и
всичкото туй що е
българско в плам
недокоснат закали!

Славни хилядолетни
войни божествени
България в сляп свят
извисиха!

От изток на запад
безбройни конници в
хармония с лунната светлина
греещи саби мрака посичаха.

Памет хилядолетно вкоренена
на племена с дяволски глави
неопитомени съсичаха!

Съвест и ум даряваха,
а на душите необуздани
повлияваха!

В граници ги вричаха
и с вик и меч величието
на България отсичаха!

Бълоин съм аз, величието
на моя народ, Дъбовин
е моят брат, вечният
паметен дъб!

АСПАРУХ

Препускай през векове
от изток на запад!
Нов свят изгрява,
България се създава.

Наший вожд във
вихър, с вик съня
процепва, земя и небе
занемяват:
Тук ще е България велика
и нов свят ще се твори!

Конници, войни
огненозвездни се пронизват ден и нощ
като светлина в мрака
и пробуждат земята на племената!

Аспарух копие свещено
заби в земя неопитомена,
но небесно осветена,
със мъдри слова мрака
пронизва:
На таз земя
България ще бъде
като светлина
извънземна!

В битки свещени
победна е светлината
срещу тъмнината и тълпата,
а на нас нов свят позволи:
България с азбука и книги
прозорливи, неуки ограмоти!

Но съдбата ни отреди,
с мрачни векове ни опозори,
в души български скръб притаи.

Наший дух проговори:
Не щем да е така.
Ще взривим българската звездна мечта
за божествената свобода!

Ето настъпи век
от светлини и тъмнината
от изток на запад опозори.
Европа ни благодари,
а свободата се увековечи!

ДЕТСКИ МЕЧТИ

Тихо, тихо прихожда
дяволско изчадие
към детските души.

Светлината в схватка
с тъмнината немощна
изпъква в мечтата
за свободата!

Дяволът накичен е с омраза
към всичко живо и младо.

Вселената той ще
загуби в незнайна за
него свада и взрив на поява.

Мощен заряд от светлини
разбива дяволската тъмнина.
Божественото възкръсна
сътворено в детските мечти!

ТЕРВЕЛ

Лъчи под копитата.
Конници кометни
осветиха небесата.

Сатана вилнее нататък,
а светлината в робска
премена е сломена.

Тервел с вселенски процеп
войни удивлява:
Ний светлината ще
освободим и мрака умъртвим.

Божествений вожд
тъмнината победи,
светлината спаси и
на запад я подари!

Умове светкавични
полетяха на небесни
стрели, а дяволът се разори,
в ада се разтопи
и звездоземни мечти
освободи!

Слънцето от щастие
замря и от запад изгря,
а всеобща звезда заигра.

И днес изгревът от запад
душата ми грее
и топли моята мечта!

ЕВРОПА

Прелестна си ти:
с две луни,
с две реки,
снага с две
небесни планини и
цветен блясък в
две звезди.
Прекланям се пред
твойта омайна ласка
с вкус на свобода!
От изток на запад
твоята снага
краси я северно сияние
и южна топлина.
И таз омайна звезда
е мечта за младостта!
А моята прелест
Европа се нарича тя!!!

СЕНТЕНЦИИ

Неосъзнатият роб си мисли, че е свободен.

Един проблем съществува само тогава, когато мислиш за него.

Няма по-голямо робство от това, когато човек сам се зароби.

Робство е това, когато други те заробят.

Богатият е по-голям роб от бедния роб, който не мисли.

Чувството е антоним на разума.

Чувството за хумор е признак на висока култура.

Даваш пари на приятел – губиш и парите, и приятеля.

Без общи интереси няма приятелство.

По-лесно е да опознаеш другите, отколкото себе си.

Висша форма на мъдрост е да опознаеш себе си.

Хармонията между младостта и мъдростта е поанта
на твоето его.

Светът се върти около половия нагон.

Човек е това, което другите говорят за него.

Опознай една питога и ще опознаеш вселената

Първо лобито, след това образованието.

Работниците, ако забогатеят, ще свършат
работниците.

Илюзията у хората им изчерпва енергията.

Създавай илюзии и светът е твой.

Всичко е казано, ние само повтаряме.

Един индивид не може да се противопостави на група
индивиди.

Който много говори, забравя да мисли.

Без грозно няма красиво.

По-добре стой сам, отколкото да общуваш с глупаци.

Истинските приятели приемат твоите негативи.

Алкохолизмът е утеха на страха от смъртта.

Любовта е биологично състояние, което потиска
разума.

Създавай илюзии у народа и те са твои роби.

Парите не миришат, но някои ги надушват.

Днешните луди утре може да бъдат гении.

Богатият може да се чувства като роб, а бедният –
свободен.

Свободата е в начина на мислене.

Извоювана свобода е за сметка на други поробени.

Стремежът към власт и половият нагон движат
човешкото развитие.

Най-изкусният лъжец е този, който си мислиш, че говори истината.

Без лъжи всякоя власт бързо си отива.

Фактите може да се забравят, важно е да остане личното мнение.

Общуваш ли с всички, не общуваш с никого.

Ти забравяш, кармата – не.

Мекото побеждава твърдото.

Глупавият поучава, умният изучава.

Умен човек лесно се лъже.

Знаещият има усет, че не знае, защото установява
повече допирни точки с незнанието.

Глупавият е фон на умния.

Умният никога не се обижда от глупавия.

Тези, които проспиват дарбата си, губят себе си.

Умен си, когато глупавите казват, че си глупав.

Ако глупаци те хвалят, означава, че си като тях.

Ако вършиш лоши неща, външната ти красота губи
блясъка си.

Всеки се превръща в комичен образ, ако работи в
чужда за себе си среда.

Поривът ти към власт е движеща сила на борбата ти
за свобода.

Гладът признава пълна трапеза, а не морална или
аморална.

За едни животът е проза, за други – поезия.

Чувствата са враг на разума.

Бедният може да бъде по-свободен от богатия.

Свободата е за определени хора, за други същата
свобода е робство.

Всеки постига свободата си по различен начин в
зависимост от начина си на мислене.

Някъде се увеличава свободата, другаде – робството.

Свободата е утопия.

Културата е насилие срещу природата.

Според други мислещи съществува материя и пространство може да си разменят ролите.

Тези, които говорят за свобода, са пропити с мисъл за власт.

За едни властта носи свобода, за други – робство.

Свободният не общува с потиснатия.

Ако свободният мисли за потиснатия, той няма да бъде свободен.

Свободата не е във върха на копието, а във върха на мисленето.

Свободата е в резултат на еволюционното мислене, а
не в резултат на дал живота си за свобода.

Вярата в живота след смъртта е в резултат от страха
от смъртта.

Страхът от ада повишава морала на хората.

Стремежът към живот в рая води към добри дела тук,
на Земята.

Развитието на мисленето създава метафоричната
антонимия Ада и Рая.

Малкият проблем се решава от по-голям.

Проблемите се решават чрез забравата.

Вчерашният дявол е днешен господин.

Свободата е моментно чувство.

Свободата е сухо понятие на разума.

Свободата е метафора и има безброй образи.

Глупакът си мисли, че е умен, а умният, че е глупав.

Всичко е лесно, когато го знаеш.

Пиянството на робите е рай за тяхната свобода.

Пиянството на робите увековечава господството на
тиранията.

Колкото по-малко знаеш, си толкова по-свободен.

Релефът на жената е хармония между ген и материална култура.

Мъжът цени повече формите на жената, отколкото нейния ум.

Жена с фин глезен – признак на хармония между форма и интелект.

Без чупка в кръста жената губи блясъка си.

Хаосът между жена бог и дявол е поанта на загадката що е красива жена!

Добрият уважава себе си, а лошият не.

Добрият прави повече добро на себе си, отколкото на хората.

Грозната жена е нужна само за това – да изпъкват
красивите жени.

Повярват ли хората в теб, значи си повярвал в себе
си.

Убиецът може само да те убие, равнодушният може
хем да те предаде, хем да те убие.

Мъжът може да си мисли, че е богат, но жената
определя това.

Дисхармонията между форма и дух е равна на мрак,
а хармонията е светлина.

Неукият е в затвор, неосъзнат от него.

Да подобриш живота си – отречи се и от това, което
все още го прави поносим.

Светът съществува, защото е несъвършен.

Животът стигне ли до изящното си съвършенство,
ще загине.

Мързеливият, ако живее добре, много е работлив,
защото тайното острие му е в ума.

Умната шега е глупава за глупавите.

Глупавата шега е умна за глупавите.

Ако се шегуваш с непознати, можеш бързо да си
спечелиш врагове.

Да знаеш какво има от другата страна, е по-добре,
отколкото да го видиш.

Алчността на човечеството движи прогреса.

Прогресът е враг на природата.

Хармонията между идеология и материално е за умните, а само идеологията е за глупаците.

По-добре е един миг да летиш, отколкото цял живот да пълзиш.

Хаосът е ред, който хората не разбират.

Хаосът е субстанцията на хармонията.

Лошият човек, ако почне да прави добри дела, макар и насила, неусетно става добър.

Добрият става лош, ако не получава благодарности.

Днешният добър утре може да бъде лош и обратно.

Страхът е в основата на спокойствието на
обществото.

Нереализираната любов е катализатор на мерака за
цял живот.

Дисхармонията е катализатор на комичното.

Модата поражда чувства, които потискат разума.

Лошото управление става добро, ако следващото е
по-лошо.

Доброто управление става лошо, ако следващото е
по-добро.

С увеличение на материалните блага се увеличава
демокрацията.

С намаляване на материалните блага намалява моралът на хората и демокрацията.

Може да има изобилие от блага, но генетичната алчност на група от хора може да извиси диктатурата над демокрацията.

Равнодушната власт е равносилна на диктатура.

Свободата настъпва тогава, когато робите приемат своята съдба.

При еднакви условия едни се чувстват роби, а други – свободни.

Богор Топчиев

**КОСМИЧЕСКА ПОЕЗИЯ
И СЕНТЕНЦИИ**

Българска, първо издание

Формат: 16 / 60 × 84

Обем: 3,25 п.к.

Издателска къща СТЕНО – Варна

тел. 052/608 546

e-mail: stenobg@gmail.com

www.stenobooks.com

автор: danitanq22@gmail.com

ISBN 978-619-241-306-4